

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Ingenium solers.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Sed vigor ingenij quondam velocis, in alas,
Inque pedes abiit, nomen quod & antè, remansit.

Quid sibi hoc: *ingenium in alas abiit?* In Pegaso jam diximus, illum ad musas non esse natum, quem deficit celeritas inveniendi. Si elaboraturo poëma: Si texturo orationem Rheticam: si dicturo ad populum, stillatim tantum labuntur in mentem verba, non habet is quod metuat, ne obruatur eloquentia flumine. Neque Dædalum aget, vel nepotem Dædali, si laboriosè quidem tundat incudem, nihil tamen nisi lentè extundat. Ingenium *Perdix*, etiam avis factus, retinuit, sed in alis duntaxat, quibus nequitiam suam texit. (b) Apud Pierum lib. 24. *Perdix, astutia prava hieroglyphicum est.* Quid enim? ex alto præcepis actus, mutatur in avem sui nominis; quâ quid astutius & nequius? homines, inquit Pierius, improbi cùm à Sapientiæ (scilicet Athenarum) arce deciderint, à rectis honestisque studijs alieni facti, tametsi astutia freti aliqua, suis in rebus excellere videantur, hisque tractandis super alios attollî, sordidis tamen rebus impliciti, nihil sublime sapiunt, sed perdicum instar humi volitantes, dolis & fraudibus subnixi, rem quounque modo student facere; quibus ars est vaferima ad elabendum, capturâmq[ue] declinandam, quod Græci dicunt *ἐπερδίσειν*, *perdicum more se extricare*.

III. (c) Meritò celebratur ab omnibus artificium Dædali; quid enim ingeniosius?

----- geminas opifex libravit in alas

Ipse suum corpus, motaque pependit in aura.

Verè Poëta:

----- grande doloris

Ingenium est, miserisque venit solertia rebus.

Quid ars possit & ingenium, atque depromptum ab utroque consilium Dædalus verbis ostendit & factis.

----- Terras licet, inquit, & undas

Obstruat; at cœlum certè patet, ibimus illâ;

Omnia possideat, non possidet æthera Minos:

Dixit: & ignotas animum divertit in artes,

Naturâmq[ue] novat;

Dum ex homine efficit volucrem. Tanta vis ineſt menti, celeres habenti motus; nullis claudi potest repagulis; altius evolat, & super obſtantes difficultates eluctatur. De hac Ovidius lib. 4. Trist.

Sola

(b) *Ingenium vafrum.* (c) *Ingenium solers.*

Sola nec insidias inter, nec militis ensem,
Nec mare, nec ventos, barbariemque timet,

Et lib. 3. Eleg. 7.
En ego cum patria caream, vobisque, domoque,
Raptaque sint, adimi quae potuere mihi.
Ingenio tamen ipse meo comitorque, fruorque:
Cæsar in hoc potuit juris habere nihil.

Quantò viribus prævaleat ingenium, apogus docet. **Leo** comprehendens laqueo, totis viribus vincula disrupture conabatur; quò aumen majorē conatu restim trahebat, hōc arctius implicabatur. **Vulpes** illac iter habens, cum hoc esset intuita: Non viribus, inquit, mirer, istinc evades, sed ingenio. Relaxandus est laqueus & dissolvendus, non trahendus. Quod cum leo fecisset, soluto nexu liber evasit. Et solertia quid valeat, videmus in sciuro, quantillo animalculo, cui cauda petasi instar, est in sole pro umbraculo: in transiliendis arboribus pro ala: in tranandis, dum cortici insistit, aquis pro velo. In proverbium abiit: **Dadali alæ.** cum quis urgente necessitate ad subita confugit consilia,

IV. (d) Monitis suis Dædalus partes omnes boni parentis explavit. Audiamus Nasonem:

Instruit & natum; mediisque ut limite curras,
Icare, ait, moneo: ne, si demissior ibis,
Unda gravet pennas: si celsior, ignis adurat;
Inter utrumque vola.

Et 2. de arte.

Nam five ætherias vicino Sole per auras

Ibimus, impatiens cera caloris erit.

Sive humiles propiore freto jactabimus alas,

Mobilis æquoreis penna madescit aquis.

Pari ratione Phætontem suum Phœbus monuit lib. 2. Metam.

Altius egressus cœlestia signa cremabis,

Inferius terras: medio tutissimus ibis.

Itaque primò observandum erat Icaro: inter utrumque vola. Hoc est. Medium tene. Horat. lib. 2. Carm. Od. 10. Auream vocat medioritatem, & monet:

Rectius vives, Licini, neque altum

Semper urgendo, neque dum præcellas

G g 2

Cautus

(d) Parentium officia.